

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/114/2016
Identifikačné číslo spisu: 8115215550
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8115215550.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky : C. C., rod. D., štátna občianka D., trvale bývajúca D., prechodne bývajúca S., zastúpená JUDr. Alicou Petrovskou Homzovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Moyzesova 46, proti odporcovi : W. C., štátny občan V., bývajúci B., zastúpený JUDr. Michalom Rebróm, advokátom so sídlom v Bratislave, Maróthyho 6, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu C. C., nar. Z. XXXX, bývajúcemu u matky, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 30 P 219/2015, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. novembra 2015 sp. zn. 11 CoP 14/2015, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Prešove z 27. novembra 2015 sp. zn. 11 CoP 14/2015 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov uznesením z 15. júna 2015 č. k. 30 P 219/2015-9 zastavil konanie, v ktorom sa navrhovateľka domáhala svojím návrhom rozvodu manželstva s odporcom a na čas po rozvode zverenia maloletého C. C. do jej osobnej starostlivosti a uloženia odporcovi prispievať na jeho výživu sumou 600 € mesačne ako aj úpravy styku s maloletým. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe skutočností uvedených v návrhu na začatie konania doručeného Okresnému súde Prešov dňa 4.6.2015 mal za preukázané, že manželia od roku 2009 do roku 2011 viedli jedinú spoločnú domácnosť v J., kde t. č. stále býva navrhovateľka C. C. na adrese S., kde je o. i. aj zamestnaná. Manželia mali teda naposledy obvyklý pobyt na území J., kde stále býva navrhovateľka. V takomto prípade právomoc vo veciach rozvodu majú sudy toho členského štátu, na území ktorého mali manželia naposledy obvyklý pobyt. Preto si navrhovateľka musí podať návrh o rozvod na príslušnom súde v J.. V tejto súvislosti poukázal aj na skutočnosť, že je potrebné rešpektovať zásady určovania právomoci súdov členských štátov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností ustanovené Nariadením rady ES č. 2201/2003 z 27.11.2003 bodu 6 a 12, podľa ktorých keďže k uplatňovaniu právnych predpisov o rodičovských právach a povinnostiach často dochádza v konaniach v manželských veciach, je vhodnejšie mať jeden právny akt pre otázky rozvodu a rodičovských práv a povinností. Kritériá právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností upravené týmto nariadením sú tvorené tak, aby

zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa, najmä kritériu blízkosti. Právomoc súdu je jednou z procesných podmienok, za ktorých môže súd vo veci konať. V prípade nedostatku právomoci súdu ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a musí dôjsť k zastaveniu konania. Keďže v danom prípade nie je daná právomoc súdov Slovenskej republiky, s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie navrhovateľky uznesením z 27. novembra 2015 č. k. 11 CoP 14/2015-32 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia uviedol, že z predloženého spisu vyplýva, že navrhovateľka je štátnou občiankou D. s trvalým pobytom na jej území, konkrétne vo E. minimálne od roku 2006, zatiaľ čo odporca je štátnym občanom V. s trvalým pobytom na jej území. Účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu G. zväzok 46, ročník 2006, str. 176, pod poradovým číslom 334. Do júna 2011 podľa tvrdenia navrhovateľky bola spoločná domácnosť manželov v J.. Po tomto období sa navrhovateľka s odporcom presťahovali do spoločnej domácnosti k navrhovateľkiným rodičom na území Slovenskej republiky. V uvedenej domácnosti žili istý čas aj po narodení ich spoločného dieťaťa. Z danej skutočnosti je teda zrejmé, že posledný obvyklý pobyt manželov sa nachádzal na území D. a navrhovateľka má na území D. stále trvalý pobyt. Maloleté dieťa, t. č. vo veku 4 rokov nemá rodinné ani sociálne väzby na území J. a v čase rozhodnom pre posudzovanie právomoci súdu na konanie v predmetnej veci práve naopak jeho väzby sú orientované na územie D., kde sa nachádza rodina jeho matky. Pobyt maloletého dieťaťa hodnotí matka - navrhovateľka ako dočasný, viažuci sa výlučne k jej pracovnému pôsobeniu v J. a vzhľadom na celkové okolnosti súd tento pobyt nevyhodnotil ako trvalého charakteru. Bude preto v najlepšom záujme maloletého, aby sa konanie o úprave rodičovských práv a povinností a rovnocenne s tým spojené konanie o rozvod manželstva účastníkov konalo na území Slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za preukázanú právomoc súdov Slovenskej republiky a pre určenie príslušnosti konkrétneho súdu na území Slovenskej republiky je určujúcim preto právny poriadok Slovenskej republiky, konkrétne § 88 ods. 1 písm.a/ O.s.p. Navyiac vo veci rozhodol vylúčený sudca (§ 221 ods. 1 písm.g/ O.s.p.), o čom svedčí vyjadrenie sudkyne a následne rozhodnutie o pridelení veci inému sudcovi (§ 15 ods. 1 O.s.p.).

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca, ktorého prípustnosť odôvodňoval ustanovením § 237 písm.f/ O.s.p. a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm.a/ a c/ O.s.p. nakoľko mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Mal za to, že súd prvej inštancie pri skúmaní podmienok konania jednoznačne správne aplikoval Nariadenie Rady ES č. 2201/2003 v spojení s § 103 O.s.p., keď považoval za preukázaný posledný spoločný obvyklý pobyt manželov na území J., kde stále navrhovateľka býva. Namietal, že uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 15.6.2015 mu nebolo do dnešného dňa vôbec doručované a nemal o ňom žiadnu vedomosť. Uznesenie bolo doručované iba navrhovateľke, ktorá voči nemu podala odvolanie. Rovnako ani odvolanie navrhovateľky mu nebolo do dnešného dňa doručené a tak nemal absolútne žiadnu možnosť sa k nemu akýmkoľvek spôsobom vyjadriť. Je toho názoru, že nedoručením jednak uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 30 P 219/2015-9 zo dňa 15.6.2015 ako ani odvolania navrhovateľky na vyjadrenie, mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čím je založená prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm.f/ O.s.p. Rozhodnutie odvolacieho súdu trpí aj vadou nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdil čl. 3 ods. 1 písm.a/ Nariadenia Rady ES č. 2201/2003, v zmysle ktorého majú právomoc súdy členského štátu, na ktorého území manželka mali naposledy obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva. Rovnako ako uviedla navrhovateľka vo svojom návrhu aj oni sú toho názoru, že za poslednú a tiež jedinou spoločnú domácnosť manželov možno považovať iba domácnosť v J.. V J. manželka bývali spoločne 2 roky v jednom byte, boli obaja v pracovnom pomere a podliehali bežnému sociálnemu začleneniu do života v J.. Skutočnosť, že v júni 2011, tesne pred pôrodom navrhovateľka odišla k svojim rodičom do G. s cieľom rodiť na D. neznamená, že v dome jej rodičov mali manželka spoločnú domácnosť. Nakoľko odporca sa snažil rok po pôrode hľadať novú prácu v J. a preto navrhovateľku v dome jej rodičov navštevoval podľa možnosti, pričom tam bol iba ako hosť a rozhodne sa nedá konštatovať, že by tam mali s navrhovateľkou akúkoľvek spoločnú domácnosť. V zmysle uvedeného nielen posledným ale aj jediným obvyklým pobytom manželov bola spoločná domácnosť v J., pričom navrhovateľka tam stále býva. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k dovolaniu odporcu uviedla, že dovolanie odporcu považuje za nedôvodné a žiada, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

5. Dovolanie odporcu bolo podané 8. februára 2016 osobne. Na konanie o rozvod manželstva s a s účinnosťou od 1. júla 2016 vzťahuje Civilný mimosporový poriadok č. 161/2015 Z.z. (ďalej len „CMP“).

6. Podľa prechodného ustanovenia § 395 ods. 1 CMP platí, že ak § 396 CMP neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 395 ods. 2 CMP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z.; ďalej len „CSP“) skúmal, či je dovolanie odporcu procesne prípustné.

8. V § 76 a § 77 CMP je obsiahnutá úprava niektorých ustanovení o dovolaní. V zmysle § 76 CMP dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. Podľa § 77 CMP dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

9. Vzhľadom na to, že v danom prípade nejde o vec, na ktorú by sa vzťahovalo ustanovenie § 76 CMP, bolo potrebné aplikovať § 2 ods. 1 CMP. V zmysle § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP neustanovuje inak, dovolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovení CSP pre konanie o dovolaní odporcu.

10. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

12. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle vyššie uvedeného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

13. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

14. Na vady konania, ktoré sú uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. bol dovolací súd povinný prihliadať bez ohľadu na to, či ich dovolateľ uplatnil alebo neuplatnil (viď § 242 ods. 1 O.s.p.).

15. Dovolateľ dovolaním napadol zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 239 ods. 1, 2 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné.

16. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, len ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm.a/ až g/ O.s.p. (tzv. dôvody zmätočnosti rozhodnutia). Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm.a/ až e/ a g/ nenamietal a vady tejto povahy [okrem vady konania uvedenej v § 237 ods. 1 písm.a/] nevyšli ani v dovolacom konaní najavo.

17. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ má za to, že odvolací súd zaťažil konanie vadou podľa § 237 ods. 1 písm.f/ O.s.p. spočívajúcou v tom, že mu nedoručil odvolanie navrhovateľky na vyjadrenie ako aj uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 30 P 219/2015-9 zo dňa 15.6.2015.

18. Podľa § 168 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku uznesenie súd doručí účastníkom, ak je proti nemu odvolanie alebo ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa účastníkovi ukladá nejaká povinnosť. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie nedoručil uznesenie zo dňa 15. júna 2015 č. k. 30 P 219/2015-9, ktorým bolo konanie o rozvod a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému C. C. zastavené pre nedostatok právomoci odporcovi a toto pochybenie nenapravil ani odvolací súd. Z dikcie hore citovaného ustanovenia § 168 ods. 2 je zrejmé, že predmetné uznesenie sa doručuje účastníkom, navrhovateľke toto uznesenie bolo doručené, odporcovi

však súdy predmetné uznesenie nedoručili. Nesprávnym postupom súdov bola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm.f/ O.s.p.).

19. Pokiaľ dovolateľ namieta, že mu nebolo doručené odvolanie navrhovateľky na vyjadrenie (ide o odvolanie na č. l. 11-15), dovolací súd uvádza :

20. Podľa § 209 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie, neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1, 2, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm.d/. Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

21. Podľa § 209a ods. 1 O.s.p. ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 v druhej vete, doručí súd prvého stupňa bezodkladne odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov, aby sa k odvolaniu vyjadrili.

22. Podľa § 211 ods. 1 O.s.p. veta tretia odvolací súd sám odstráni vady pri doručovaní odvolania a výzvy podľa § 209a ods. 1 tak, že sám vykoná doručovanie.

23. V prejednávanej veci súd prvej inštancie nedoručil odvolanie navrhovateľky (č. l. 11-15 z 3.7.2015 voči uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 15. júna 2015 č. k. 30 P 219/2015-9) odporcovi s výzvou na vyjadrenie sa k podanému odvolaniu, pričom na podklade jej odvolania odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie. Tento nedostatok (doručenie odvolania a výzvy na vyjadrenie) nebol napravený v priebehu odvolacieho konania podľa § 211 ods. 1 O.s.p. ani procesnou aktivitou odvolacieho súdu. Na podklade vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že nedoručením odvolania navrhovateľky proti uzneseniu o zastavení konania odporcovi na vyjadrenie, ak na jeho podklade bolo neskôr odvolacím súdom zrušené ním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, bola nesprávnym postupom súdu dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm.f/ O.s.p., pretože mu bolo pred rozhodnutím odvolacieho súdu znemožnené sa vyjadriť k skutkovej a právnej argumentácii vyslovenej odvolateľkou v jej odvolaní.

24. Dovolateľ ďalej namieta, že konanie trpí vadou spočívajúcou v nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. tým, že odvolací súd nesprávne právne posúdil právomoc súdu členského štátu, na ktorého území manželia mali naposledy obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva.

25. Podľa § 237 ods. 1 písm.a/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

26. Podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústavy“) Slovenská republika (ďalej len „SR“) môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvo a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

27. Podľa čl. 3 (všeobecná právomoc) ods. 1 písm.a/ nariadenia Rady Európskeho spoločenstva č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (ďalej aj „nariadenia“) vo veciach rozvodu, rozluky alebo anulovania manželstva majú právomoc súdy členského štátu na ktorého území :

- majú manželia obvyklý pobyt, alebo
- manželia mali naposledy obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva, alebo
- má odporca obvyklý pobyt, alebo
- v prípade spoločnej žiadosti, má niektorý z manželov obvyklý pobyt, alebo
- má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej jeden rok bezprostredne pred podaním návrhu, alebo
- má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred podaním návrhu a je buď štátnym príslušníkom tohto členského štátu alebo v prípade Veľkej Británie a Írska tam má „domicil“.

28. Podľa čl. 3 ods. 1 písm.b/ nariadenia vo veciach rozvodu, rozluky alebo anulovania manželstva majú právomoc súdy členského štátu, ktorého štátnymi príslušníkmi sú obaja manželia alebo v prípade Veľkej Británie a Írska, ak tam majú obaja manželia „domicil“.

29. Podľa čl. 17 nariadenia ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa toho nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

30. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka, ktorá je štátnej príslušnosti D. podala dňa 4. júna 2015 na Okresný súd Prešov návrh na začatie konania o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Odporca je štátnym príslušníkom V. Z obsahu návrhu je zrejmé, že účastníci konania uzavreli manželstvo XX.X.XXXX., ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu G. vo zväzku 46, ročník 2009, str. 176, pod poradovým číslom 334. Z manželstva účastníkov pochádza jedno maloleté dieťa C. C., nar. XX.X.XXXX v T., ktorý je občanom D. a od narodenia býva u navrhovateľky. Po uzavretí manželstva v lete roku 2009 sa účastníci konania po vzájomnej dohode usadili v J., kde od roku 2007 navrhovateľka pracuje ako euroúradníčka v rade EÚ. Jedinou spoločnou domácnosťou účastníkov konania bola domácnosť v J.. V júni roku 2011 sa navrhovateľka pod tlakom naliehania zo strany odporcu porodiť spoločné dieťa na D. za pomoci rodičov presťahovala na D.. Odporca v čase rizikového tehotenstva navrhovateľku opustil s odôvodnením, že sa vracia do J. k svojej rodine. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 15. júna 2015 č. k. 30 P 219/2015-9 konanie o rozvod manželstva zastavil z dôvodu, že nie je daná právomoc slovenského súdu, odvolací súd na odvolanie navrhovateľky uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a mal za to, že právomoc súdu Slovenskej republiky je daná.

31. V prejednávanej veci je zrejmé, že nejde o spor, ktorý patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, keď absentuje splnenie ktoréhokoľvek kritéria založenia právomoci súdov SR podľa čl. 3 ods. 1 nariadenia, v ktorom článku je uvádzaných sedem kritérií právomoci, keď manželia môžu podať návrh na rozvod manželstva na súdoch členského štátu, na ktorého území :

a/ majú manželia obvyklý pobyt, alebo

b/ manželia mali naposledy obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva, alebo

c/ má odporca obvyklý pobyt, alebo

d/ v prípade spoločnej žiadosti, má niektorý z manželov obvyklý pobyt, alebo

e/ má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej jeden rok bezprostredne pred podaním návrhu, alebo

f/ má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred podaním návrhu a je buď štátnym príslušníkom tohto členského štátu alebo v prípade Veľkej Británie a Írska tam má „domicil“, alebo

g/ ktorého štátnymi príslušníkmi sú obaja manželia alebo v prípade Veľkej Británie a Írska, ak tam majú obaja manželia „domicil“.

32. V danom prípade mali manželia naposledy obvyklý pobyt v J. a manželka ako navrhovateľka tam stále býva [kritérium pod bodom b/], na základe čoho svedčí právomoc súdu J. alebo [kritérium pod bodom c/] má odporca obvyklý pobyt, odporca má obvyklý pobyt v V., teda právomoc súdu Českej republiky.

33. Vzhľadom na uvedené vady konania majúce za následok, že odporcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm.a/ a f/ O.s.p. dovolací súd zrušil dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, § 450 a § 455 CSP). O trovách pôvodného aj dovolacieho konania bude rozhodnuté súdom v novom rozhodnutí (§ 453 ods. 3 CSP).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.